

ГЕО МИЛЕВ МАЙ

chitanka.info

Някога имаше пролет и лято и всички сезони.

Някога имаше май.

Някога с първия топъл дъх на пролетните морета прелитаха в шумни дъги лястовички, прелитаха влюбени славеи — и румени рози цъфтяха пред всеки прозорец.

Някога...

Никога!

Никога не е имало пролет и май — и лястовички, и влюбени славеи, и рози пред всеки прозорец. Никога не е имало радост. Никога не е имало щастие. Никога не е имало идилия, никога Теокрит и Виргилий.

Лястовички и славеи има само в учебника по зоология. Рози цъфтят само по картините. А май е порой от небесна вода, която облива калните улици — неспирно, ден и нощ — в мрака на глуха, влажна нощ, когато покрай тъпата светлина на изоставен посред безлюдната улица фенер минава с широки крачки черен силует на работник с торба на гръб, а след него подбягва разплакано дете.

Кой бърза тъй късно през дъжд и мрак?

Кой вижда слънцето — ослепен от алхимическите блясъци на фабричните пещи?

Кой вижда лазура, замрежен от черните комини на фабриките?

Кой знае сладостния аромат на розите и пъстрите цветя в полето — задавен от саждивия пушек на комините, от бензинния дъх на моторите и тежките масла на машините?

Кой чува серенадите на славеите посред лунната тишина на парковете, дето над прозрачни басейни въздишат мраморни нимфи и пухтят от ревност зелениясали тритони, кой — оглушен от писъка на фабричните сирени, от плющенето на ремъци и колела и равномерния бой на чукове?

Кой сред виолетови летни нощи съзерцава високите тайни на звездите — прикован с гвоздеите на грижата върху черния кръст на труда?

Няма рай. Никога май.

Смъртоносно.

Мъртва усмивка на естеството. Нито утешителния шъпот на самотата.

3

Всички пътища водят в Рим. Само един води в рая: пътя на Свободата.

4

Вий, които не виждате слънцето — вам е обещано слънце, ново слънце, по-голямо, по велико и незаляващо: вашето, бъдещото слънце: ето неговия изгрев в пурпурния блясък на вашите майски знамена.

Вий, които не виждате небесния лазур и не чувствувате прохладния повей на небето — вам е обречено небе, ново небе: ето неговия прохладен лъх във веенето на вашите майски знамена, веещи с нежните ветрове на лазурния въздух, гърмящи с пурпурна гръмотевица на небето.

Вий, които не сте видели рози, ни поле с ярки цветя, мак, роза и божур — ето рози и божур, ярки цветя, които не увяхват, в червения цъфтеж на радостните майски знамена.

Вий, които не чувате примиращите от възторг плачове на страстните славеи посред лунната тишина на паркове и романтически гори, нито тамбурините на лястовички, нито волните маршове на косове — ето песен и радост на птици безбройни в пляска на празничните знамена на труда.

Вий, които не виждате звездите, замъглени от дима на големия град, и не четете техните тайни — ето всички тайни, разтрошени и озарени от блясъка на червените майски знамена.

Хиляди знамена, безброй — развени над нашето празнично шествие.

Другари, братя, народ.

5

Хиляди знамена, безброй.

Вий, милиони, безбройни, безименни.

Тръпне земята под вашето мъжествено шествие. Над вас се люлеят, океанно бучат — безкрай — червените знамена на май и труда, и великото бъдеще.

Издигнете сърцата! Издигнете очите! Вижте: пред вас се разтваря зората — пурпурна над безбройните пурпурни, океанно бучащи знамена...

Зората на новия ден — на Новия Ден.

Огнеструйна се лее над новата земя Бъдеще, която се разкрива червена пред нашия път. Червената обетована земя на Свободата. Ханаан на Труда.

Вий, милиони, влезте.

В червения Ханаан на Труда, дето човекът стъпва върху престола на бога.

Публикувано в майски лист, „Пламък“, 1924

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.